

Nekoč najlepše – danes iznakažene

Koliko krat ste že opazovali, kako se je zvezdnica, ki ste jo občudovali tudi zaradi njene lepote, čez čas spremenila v pravo spako? Le kaj vodi ljudi v tako hudo odvisnost od plastične kirurgije?

Nekoč in danes. Sprememba je lahko, tako kot v primeru manekenke Janice Dickinson, pretresljiva. (Foto: listal.com)

Psihoterapevtka dr. Andreja Pšeničny opozarja, da v primeru slabe samopodobe plastične operacije niso prava rešitev.

Plastične operacije. Po eni strani rešitev moderne medicine, kadar takšno pomoč res potrebujemo, saj smo denimo prestali nesrečo, v kateri smo se močno poškodovali. Po drugi strani sredstvo za doseganje estetske popolnosti, ki se mu ne moremo upreti samo zaradi lastne nečimrnosti. Kaj se zgodi, če slednje vodi v pretiravanje, lahko vse prevečkrat opazujemo pri slavnih, ki imajo dovolj denarja, da si lahko kopicijo posegov sploh privoščijo. Zakaj se nekdo vedno znova vrača v ordinacijo plastičnega kirurga, četudi so rezultati vse slabši, pa smo povprašali psihoterapevtko dr. **Andrejo Pšeničny**.

Kdaj se pojavi zasvojenost?

Ta potrdi, da zasvojenost s plastično kirurgijo obstaja in da prav ta pripelje predaleč. "V ozadju take kompulzije oziroma prisilnega vedenja (ko se pri nečem enostavno ne moremo

več ustaviti), *sta večinoma dve motnji, povezani z neustrezno samopodobo,*" razloži. "V obeh primerih je v ozadju iluzorno prepričanje, da se bosta samopodoba in samovrednotenje izboljšala s telesnimi spremembami." Mogoče je imeti tudi obe motnji. Pri prvi gre za izkrivljeno telesno samopodobo, ko se oseba dojema kot neprivlačno, četudi je njena ocena daleč od resnice. "Podobno se anoreksične osebe vidijo kot debele, čeprav so povsem koščene," ponazori njihovo težavo psihoterapevka. V drugem primeru pride do pretiravanja s plastično kirurgijo, ker ima oseba preveliko potrebo po doseganju popolnosti. To pomeni, da se vsakič, ko ji to spodleti, počuti povsem ničvredno; to pa je zelo pogosto, saj je popolnost skoraj nemogoče doseči.

Ko izberemo napačno rešitev ...

Kadar ima oseba z moteno samopodobo in pretirano potrebo po doseganju popolnosti tudi dovolj sredstev, da si privoščijo obisk pri plastičnem kirurgu, lahko to vodi v pravo pogubo. Kot poudarja dr. Andreja Pšeničny je namreč pri njih edina prava rešitev za več zadovoljstva v svojem življenju psihoterapija. "Pri teh motnjah pride sicer slej ko prej tudi do psihičnega zloma, saj posegi ne prinesejo pričakovane trajne spremembe v samopodobi, zato po vsakem razočaranju drsijo vse nižje." Po vsaki operaciji je lahko videz tudi vse bolj izmaličen, saj pretiravanje tako kot povsod v življenju tudi tu škoduje. "Telesna izmaličenost je skoraj neizbežna končna posledica številnih posegov, od plastičnega videza pa do brazgotin in izmaličenj, ki so posledica komplikacij oziroma brazgotinjenja tkiva," je prepričana psihoterapevka.

Prevelika potreba po doseganju popolnosti je lahko nevarna. (Foto: iStockphoto)

Pod nož iz pravih razlogov?

Ravno zaradi tega so celo združenja plastičnih kirurgov po vsem svetu večkrat predlagala, da bi morali njihovi zdravniki, preden pacienta spustijo v operacijsko sobo, najprej preveriti, ali

gre za osebo, ki se za takšen popravek odloča iz pravih razlogov. *"Večina ljudi, ki se odločijo za poseg, s katerim želijo spremeniti telesno značilnost, ki jo doživljajo kot motečo, je po uspešnem posegu zadovoljna,"* pove psihoterapevka. *"O zasvojenosti govorimo takrat, ko se nezadovoljstvo z videzom znova in znova vrača, ne glede na število sprememb, čemur sledi začaran krog novih in novih posegov."* Kadar prava težava leži v psihi, jo je namreč enostavno nemogoče odpraviti s spreminjanjem na drugih področjih.